

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXIX. Pios coenobitas operi rustico valde insudanteis, in agro à Virgine salutatos fuisse, & ijsdem, coelestib. sudariolis sudorem abstersum fuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

bilem in filia morum grauitatem intuētes, quid illud
 esset, cupidissimè rogabant. ipsa uerò rem exposuit;
 afferēs se ad dictam diem discessuram ad coeli regi-
 nam. Quare uigesimo quinto die, postquam ea à Vir-
 gine promissa fuerant, in febriculam incidit; cumq-
 trigesimali diei tempus appropinquaret, quo è uiscu-
 lis corporis ad coelestem illum chorum euolare illam
 oportebat sibi Virginem ipsam cum puellis, illis ob-
 uiam procedentem uidit. altius igitur clamans, en, ia-
 quit, o regina, non moror intuum sinum recurrens
 propero, siq. modestè oculis deiectis diuinus spiri-
 tus uirgineo corpore solutus ad coelum euolauit.

MIRAC. VIRG. XXXIX.

*Pios coenobitas operi rustico valde insudanteis, in agro à
 Virgine salutaros fuisse, & iisdem, coelestib. sudariolis, sudo-
 rem abstersum fuisse.*

IN Illustrium Cisterciensium uitis res legitur quae
 superiorib. miraculis est inferenda. Renaldus .n.
 Cisterciensis, licet, iam trigessimum annum ageret,
 ante quàm ullius ordinis coenobio se addiceret; rotū
 tamen illud anteaetate uitae tēpus sanctitate, probita-
 teq. singulari degerat; ac praeter cetera in eo laudan-
 dum erat singulare continentiae, & castitatis studiū,
 quam usq. à teneris Deo uouerat. Viginti annos in D.
 Amandi coenobio moratus sanctitatis eximia do-
 cumenta dedit, se totum Deo tradens, atq. illi piè, &
 ex animo inseruiens. Ardentiori autem diuini amo-
 ris flamma accēsus, in Claraualli ordinem cooptatus
 est

est. ibi se nouæ militiae dedit, & è ueterano iterum tyro factus est. Quare sua omnia consilia tanquam ad scopum, ad solum Deum dirigens, se se quotidie debilitabat, paenuriaq. edendi, & longis excubijs attenuabat, ac perdomebat. Fortè in agro, in laborib. messium occupatus erat, una cū pijs collegis, & operarijs; & admirās ita loqui coepit. Hē tot praestātes, insignesq. uiri, qui prius in maximis delitijs, ac lautitia uiuere poterant; nunc Christi desiderio, & amore, in rustico opere exurente iam omnia aestu, sine modo, ac fine, laborant. ò admirabilis eorum sanctitas, quos uirum imminuendarum, & debilitandarum tā ardens cupido incessit, ut uix labori possint sufficere. Ad coelum igitur manus extollens, Deo gratias immortalis agebat; cuius bonitate factum fuerat ut & ipse illorum coetui adscriptus esset. Haec autem ita laeto animo secum deputabat, cum statim uidit tres matronas, ore coelesti, roseisq. genis, & sydereis oculis effulgentes; quae candidissimis uestib. augustoq. habitu erant exornatae. earum pulcherrima, in qua admirabilis maiestas spectabatur, ceteras ueluti regina incedens praecedebat. Vna uerò omnes ad agricolas monachos accesserunt: & maximam laboris partem sustinentes, grauisimo fessorum oneri succedebant. obstupescēbat Renaldus, cuius in conspectu, cuius ante oculos illae uersabantur; cum interim aduenit uir aspectu, & canitie uenerabilis, stola candida ornatus. Ille coelestium mulierum nomen patefecit. illā enim, quae splendore, & pulchritudine alias anteibat, dicebat esse coeli reginam, Dei parentem; aliam uerò D. Magdalenam, aliā D. Elisabet. Quare

ubi è sancto uiro intellexit, illic Virginem adesse, quã tantopere colebat, totus exultãs, & gaudio perfusus, ab eodem non sine maximo desiderio perquirebat, qua causa illuc ea tam benigne aduenisset. Respondit, sãctus uir, ut salutaret carissimos operarios, Virginẽ se illuc cõtulisse; deinde his diëtis statim abiit. Renaldus uerò diligẽter obseruabat quaecũq. à Virgine fiebant, quae una cum alijs duab. in rustico opere defessos amanter compellabat, nunc ad hunc, nunc ad illum propius accedens. salutatis omnibus in coelum illae ascenderunt. uir integer, qui haec uiderat, vehementiori erga Dei filiam cultu inflammatus est. Sunt qui dicant, Renaldum prius militaria stipendia in cast. is sub Imperatore gessisse, deinde, cũ penitus secessisset, se abdidisse in coenobium. Quare cum in agro nimis insudaret, & nimis immoderatẽ in rustico labore se exerceret; ferunt, illi iussum fuisse, ut laborem terminaret, a quo nimis, ob aetatem, corporisq. mollitiem, ipse infirmabatur. iccirco uidens alios quorum uita pura, ac sine labe fuerat, laboris ac solis ualde patienteis, se miris modis afflictabat. Praeterea ita secum tacitẽ locutum dicebant; hem integri uiri, omniq. culpa, & peccato uacui tam laboriosẽ res rusticas tractant; ego uerò, qui tam multa in Christum admisi, otiosus sum, & quieti me dedo, non potis, ab uirum imbecillitatem ingrauescentem aestum perferre? fama est, cum uix haec dixisset, ex ibi proximo colle descendẽteis mulieres ab ipso uisas fuisse quarum niueus erat color. illarum uerò candidissima praecedebat; sequebantur aliae tanquam ministræ, & pedisse quae. Ipsa igitur formosissima ministris mollia

mollia sudariola, quae gestabat porrigens, sudorem, ac puluere ex operariorum fessis corporibus abstergi iubebat; eam rem ipsae studiosè, & accuratè praestabant. Quis profecto non uidet, eos, quorum animus ad Deum propensus est, & qui ab eo pendere statuunt, nūquam deserui, nunquam derelinqui? Quis non intelligit, semper cum illis esse diuini spiritus uiribus maxime potentis, quae ipsos foueant, ac complectantur? Demum uerò ij in coelestem patriam cum Deo ad meritum triumphum deducuntur.

MIRAC. VIRG. XXX.

Coenobita ualde pius, qui cum saepe aegrotaret, nimis accuratè ualitudinem uarijs medicinis, ac medicis curabat, Virgine adiuuante, rectam se in uiam dedit.

TAmetsi quidam Cisterciensis eximia animi puritate excellebat, tamen quia saepè aduersa ualitudine utebatur, propèssiori desiderio, quam par erat, & pharmacorum noua genera, & diligenter medicorū curationes perquirebat. Id huiusmodi uirū facere non decebat; quippè qui non in medicis, sed in Deo optimo maximo bonae, ac solidae ualitudinis spem collocare debebat. Immortalis enim atq. omnipotens reb. omnib. praest; & ab eius imperio omnia pendent. Tandem, Virgine adprobante, factum est, ut monachus sese collegerit, spreta illa nimis acri solitudine; atq. ad Deum solum, sicuti cetera ualitudinis studium contulerit. Noctu uidere uisus est in

sillom

ut